

34. POZORIŠNI MARATON BOLJI ŽIVOT 10, 11, 12. i 13. jun 2026.

www.narodno-pozoriste-sombor.rs

POZORIŠNI MARATON

Narodno pozorište Sombor od 1993. godine pozorišnu sezonu završava festivalom Pozorišni maraton. U par dana, na scenama Narodnog pozorišta Sombor, jedna za drugom, igraju se predstave iz zemlje i inostranstva. U pauzama između predstava Pozorišni maraton obogaćuju i raznovrsni književni, muzički i likovni propratni programi.

Na kraju Pozorišnog maratona upravnik Narodnog pozorišta Sombor dodeljuje nagrade za glumicu i glumca sezone, kao i nagradu „Iza kulisa“ koja se dodeljuje pozorišnom radniku koji nije na sceni, a bez koga izvođenje predstava ne bi bilo moguće.

Po motivima bajke Hansa Kristijana Andersena
u adaptaciji i po tekstu Nataše Ilić

RUŽNO PAČE

Kruševačko pozorište

lutkarska predstava za decu 4+
predstava traje oko 50 minuta

režija i scenografija: **Zoran Lozanić**
kreacija i izrada lutaka: **Dragana Đurić i**
Dušan Stanković
muzika: **Borivoje Mladenović**

igraju:

Biljana Jocić Savić Ćurka, Roda Kalas, Pače 2
Ema Stojanović Mama Pata, Pače 3
Jovanka Andrić Koka, Mačak, Pače 1
Jovana Đorić Ružno pače, Kuma Koka
Nikola Rakić Otac Pata, Pas, Doktor Doka

„Ružno pače“, jedna od najlepših priča književnosti za decu koju je napisao Hans Kristijan Andersen pre mnogo godina, i dalje je aktuelna, a u današnje vreme još aktelnija. Autor ove nove književne verzije, Nataša

Ilić, na poetsko-duhovit način pokreće temu različitosti i netolerancije, potrebe za prihvatanjem, ali sa nadom koju nosi ova priča da lepota leži u srcu i ljudskoj osetljivosti.

Izložba i predavanje
Slavimir Stojanović Futro

JEDNOSTAVNO KOMPLIKOVANI PLAKATI ZA NARODNO POZORIŠTE SOMBOR

Predavanje se bavi fenomenom vizuelnih komunikacija, kombinovanjem slike i teksta na način koji ostavlja prostor posmatraču za interpretaciju i time pokreće misaone procese koji su u vreme površnih ali blistavih slika, neophodni da bi se svako od nas vratio sebi, sopstvenoj svesti, inteligenciji, lucidnosti, a kroz te procese konačno i veri u sopstveno srce.

SREDA, 10. JUN • 17.00 • BALETSKA SALA I STUDIO 99

Prema drami „Kosovski mit“ Svetlane Slapšak **MATI**

Kruševačko pozorište

predstava traje oko 110 minuta

adaptacija, autorska muzika,
koscenografija i režija: **Marko Torlaković**
kostimografija i koscenografija: **Irina Somborac**
asistent scenografa: **Sanja Rajić**
scenski govor: **Nataša Ilić**

igraju:

Biljana Nikolić
Jovana Đorić
Marija Marić
Ema Petrović
Jelena Vukićević
Natalija Jović
Stevan Zdravić
Ivan Blagojević
Ivan Ćirić

„Mati“ je priča o ženama srednjovekovne Srbije, na čelu sa kneginjom Milicom, koje su mudrom diplomatijom, uz ogromna odricanja i žrtve, uspele da održe mir na ovim prostorima punih trinaest godina. Od likova koji su u našoj kulturi zapisani kao mitski, pozorište pravi likove od krvi i mesa, sa svim svojim manama i vrlinama. Predstava koja drži punu pažnju gledalaca od početka do kraja i koja nikog ne ostavi ravnodušnim.

SVEČANO OTVARANJE 34. POZORIŠNOG MARATONA

Autorski projekat Borisa Liješevića **MOJE POZORIŠTE**

Atelje 212, Beograd

predstava traje oko 105 minuta

režija: **Boris Liješević**

dramaturgija: **Dimitrije Kokanov**

scenografija: **Saša Ivanović**

kostimografija: **Marina Sremac**

muzika: **LP Duo (Sonja Lončar i Andrija Pavlović)**

scenski pokret: **Deneš Debrei**

asistenti reditelja: **Isidora Kulenović i Jovan Ilić**

organizator: **Boško Radonjić**

igraju:

Branka Šelić

Vojin Četković

Bojan Žirović

Nebojša Ilić

Gordan Kičić

Ana Mandić

Boris Liješević

ZAŠTO NAM TREBA POZORIŠTE I ŠTA TRAŽIMO U NJEMU?

„Moje pozorište“ je autorski projekat kojim Boris Liješević preispituje svoju poziciju u pozorištu. Ovom predstavom Liješević scenu naseljava sobom, daje joj sebe. A sve počinje pitanjem: Ko sam ja? Šta je to što te sprečava da budeš svoj i autentičan, da se izraziš? Glavni junak je autor koji postaje sam svoja pozornica i sam svoj sadržaj, a onda sa te pozornice sagledava sebe. Ploveći kroz sopstvena životna iskustva i sećanja, autor plete fragmentarni narativ autofikcije.

Reč je o određenju pozorišta, kao umetničke prakse ili iskustva, kao nečega ličnog, što pripada autoru. Ali tokom predstave „moje“ pozorište postaje i „naše“, jer u ovoj duboko intimnoj priči, lično postaje univerzalno. Jer svi tumaramo u mraku i tragamo za sobom čekajući da nas neko prepozna, kao što kaže Boris u ovom svom komadu.

ČETVRTAK, 11. JUN • 18.30 • VELIKA SCENA

Autorski projekat Andraša Urbana **KABARE PIKOLO GRANDE – UTOPIJA**

Novosadsko pozorište • Ujvideki Színház, Novi Sad

scensko-muzički podsetnik za bolji život

predstava traje oko 45 minuta

upozorenje: u predstavi se koriste jaki svetlosni efekti

režija: **Andraš Urban**

dramaturg i saradnik reditelja: **Vedrana Božinović**

kompozitor: **Irena Popović Dragović**

igraju:

Gabrijela Crnković Mesaroš

Aljoša Tasovac

Biljana Šunjka Crnojević

Mina Stojanović

Reč dramaturga:

„Utopija“ je scensko uprizorenje Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima – riječ po riječ, tijelo po tijelo, glas po glas. To je predstava koja taj dokument ne tretira kao istorijsku fusnotu, već kao živu materiju, kao tekst koji i danas pulsira, boli i razotkriva.

„Utopija“ su rečenice koje svi mislimo da poznajemo, ali se jako iznenadimo kad ih čujemo. „Utopija“ je podsjećanje da postoji dokument kojim se garantuje ljudsko dostojanstvo. Deklaracija je nastala 1948. godine, kao odgovor na rat, masovno uništenje i sistematsko poniženje čovjeka. Njeni članovi su trebali biti temelj novog svijeta. Danas ove rečenice zvuče kao pitanje upućeno sadašnjem trenutku: gdje smo u odnosu na ono što smo obećali? (...)

(...) Režija Andraša Urbana gradi snažan, beskompromisan scenski jezik u kojem Deklaracija postaje politički, ali – što je možda još važnije – emotivni

dogadaž. Dramaturški fokus je na odgovornosti: individualnoj, kolektivnoj, društvenoj. Tekst ne pripada prošlosti – on se dešava sada, pred publikom, u prostoru u kojem svi dijelimo isto vrijeme i istu stvarnost.

„Utopija“ je podsjećanje. Ponavljanje zaboravljenog gradiva. Insistiranje da su ljudska prava više od fraze, više od zakonskog okvira, više od formalnog konsenzusa. Ona su mjera po kojoj se društvo svakodneвно provjerava.

U trenutku u kojem se nepravda relativizuje, nasilje opravdava, a dostojanstvo gotovo i ne postoji, ova predstava vraća Deklaraciju tamo gdje pripada – u centar javnog prostora. Ne kao ideal, nego kao obavezu.

Ako danas riječi o slobodi, jednakosti i pravima zvuče kao utopija, onda je „Utopija“ ogledalo u kojem jasno vidimo zašto.

Vedrana Božinović

Prema motivima serije „Đekna još nije umrla, a ka'će ne znamo“
Miodraga Karadžića i Živka Nikolića

ĐEKNA

Kraljevsko pozorište „Žetski dom“, Cetinje, Crna Gora

predstava traje oko 90 minuta

adaptacija i režija: Mirko Radonjić

scenografija: Aleksandar Anđelić

kostimografija: Lina Leković

muzika: Ilija Gajević

saradnik na adaptaciji i asistent režije: Damjan Pejanović

asistent režije: Nina Martinović

igraju:

Vule Marković

Pavle Novaković

Marija Maša Labudović

Jelena Laban

Anja Misović

Jelica Vukčević

„ĐEKNA“ MIODRAGA KARADŽIĆA

Miodrag Karadžić je već svojim prvim komedijama koje su u kratkom roku nastajale jedna za drugom stekao ime najboljeg crnogorskog komediografa. Njegov drugi komad „Đekna još nije umrla, a ka'će ne znamo“ napisan je i scensku praiizvedbu imao početkom osamdesetih. Krajem te decenije „raspisan“ je u scenariju za tv seriju koju je režirao Živko Nikolić. Živka Nikolića ne pominjem tek tako, zbog slave koju je stekao svojim filmovima; svijet Karadžićevih drama i njegov autorski svjetonazor najbliži su upravo svjetonazoru i filmskoj estetici Živka Nikolića. Karadžić iz jezika crpi dramatsku silinu i njime aktivira mehanizme tragičkog, koje, kao i Nikolić filmskim jezikom, ukriva ispod grotesknog humora i jezičkih kalambura. Razarajućim

humorom Karadžić „detronizuje“ do tada važeću, dominirajuću „patriotsko-epsku“ poetiku u crnogorskoj dramaturgiji. Nikada se tako prije njega u dramskoj književnosti nije razbijao stereotip o epskom Crnogorcju i floskule o „čojstvu i junaštvu“. Tematska uporišta Karadžićevog svijeta zasnovana su na „demitizaciji morala, ljubavi, smrti, političkog bića“ (Goran Bulajić), a filmski postupak kojim struktuirao svoje komedije čini ga inovativnim u okvirima crnogorske dramske literature. Iako se na prvi pogled doima da su dijalektski i lokalno obojeni jezik i humor njegovih grotesknih komedija neprevodivi, ostaje činjenica da je Miodrag Karadžić ipak jedan od najprevođenijih crnogorskih dramskih pisaca.

Ljubomir Đurković

Jelena Kovačić **MALA FRIDA**

Malo pozorište „Duško Radović“, Beograd

predstava za decu 6+
predstava traje oko 70 minuta

režija: **Đurđa Tešić**
scenografija: **Zorana Petrov**
kostimografija: **Aleksandra Lalić**
muzika: **Vladimir Pejковиć**
scenski pokret: **Tamara Pjević i Jakša Filipovac**

igraju:

Mala Frida **Nevena Kočović**
Tata **Strahinja Blažić**
Mama **Sunčica Milanović**
Majmun **Filip Stankovski**
Mačak **Mladen Vuković**
Pablo **Mladen Lero**
Izmišljena drugarica **Ivana Adžić**

Reč pisca

Prije nekoliko dana moj se petogodišnji nećak vratio s jednog u nizu dječjih rođendana na kojem je bio ovaj mjesec i rekao da mi mora ispričati nešto ružno. Dvojica dječaka iz njegovog vrtića otvoreno su se rugala djevojčici koja je bila u invalidskim kolicima. Ta ga je situacija prilično uznemirila, pričavao ju je nekoliko puta i na kraju zaključio da bi njihovim mamama htio reći da to nije lijepo.

Iako je od vremena kada je Frida Kalo bila otprilike istih godina kao djevojčica s tog rođendana prošlo više od sto godina, iako se od tada mnogo toga promijenilo, čini se kako se još uvijek borimo s prihvaćanjem

onih koji su na bilo koji način drugačiji. Prijateljici mog nećaka dječaci su se rugali da u kolicima izgleda kao stara baba, Fridu Kalo njeni su vršnjaci zvali Frida drvena noga, jer i ona je vrlo rano osjetila što znači biti drugačiji. Dječja paraliza, od koje je oboljela kao šestogodišnja djevojčica, obilježila je njeno najranije djetinjstvo i zatvorila ju među plave zidove Kase Azul, kao da ju je život već tada pripremao za sve ono što tek dolazi. Premda je priča Male Fride izmaštana, ona je inspirirana upravo tom biografskom činjenicom, ali i nepokolebljivim duhom velike Fride Kalo, velike u njevoj strasti prema životu, umjetnosti i Meksiku. To je priča koja nas vodi u 1914. godinu, kada djevojčica Frida uči kako prihvatiti sebe, dok mi učimo kako prihvatiti druge. To je priča i o prijateljstvu i ljubavi, boli i radosti, okrutnosti i nježnosti, o snazi mašte i nepokolebljivosti duha, ali i o jednoj vrlo važnoj odluci: da ćemo, bez obzira na to što nam život donese, kroz njega ići hrabro i otvoreno, čak i kada nam to bude teško.

Nadam se da će Mala Frida mnoge podsjetiti da je prihvaćanje sebe i drugih jedna od najvažnijih i najljepših lekcija koju možemo naučiti – ne samo djecu, nego i nas odrasle koji često zaboravljamo da smo svi tek drugi među drugima.

Jelena Kovačić

majstorska radionica

BAROKNI PRINCIPI U SAVREMENOM SCENSKOM DIZAJNU

Autorke i voditeljke: dr um. Daniela Dimitrovska, vanredni profesor Fakulteta tehničkih nauka, Univerzitet u Novom Sadu i Mia Knežević, istraživač saradnik Fakulteta tehničkih nauka, Univerzitet u Novom Sadu. U saradnji sa Ivanom Nikolovskim, tehničkim rukovodiocem Narodnog pozorišta Sombor.

Kroz predavanje i stručno vođenje biće predstavljen razvoj scenske arhitekture sa posebnim akcentom na barokne principe, kao i studija slučaja Narodnog pozorišta Sombor. Fokus radionice je na razumevanju barokne pozornice kao dinamičnog i iluzionističkog scenskog prostora, te njenoj refleksiji u savremenom scenskom dizajnu. Majstorska radionica namenjena je studentima, mladim umetnicima i zainteresovanoj publici.

Radionica se realizuje zahvaljujući saradnji Narodnog pozorišta Sombor i Fakulteta tehničkih nauka, Univerzitet u Novom Sadu – Departman za arhitekturu i urbanizam, Odsek za umetnost i dizajn.

PETAK, 12. JUN • 17.00 • PROBNA SALA I SLIKARNICIA

Matije Delaporte i Aleksandr de la Patelijer **SVE ZBOG JEDNOG IMENA**

Kazalište Kerempuh, Zagreb, Hrvatska

u prevodu **Vande Mikšić**
predstava traje oko 100 minuta

režija i izbor muzike: **Saša Broz**
adaptacija i dramaturgija: **Dora Delbianco**
scenografija: **Sara Haas**
kostimografija: **Mia Popovska**
scenski pokret: **Nastasja Štefanić Kralj**
muzički saradnik: **Marin Rabadan**
dizajn svjetla: **Aleksandar Čavlek**

igraju:

Elizabet Garo-Larše **Anita Matić Delić**
Pjer Garo, Elizabetin muž **Damir Poljićak**
Klod Gratinjol, Elizabetin prijatelj iz detinjstva **Domagoj Ivanković**
Viktor Larše, Elizabetin brat **Borko Perić**
Ana Karavati, Viktorova devojka **Mirela Videk Hranjec**

Ova britka francuska komedija odvija se jedne večeri, u realnom vremenu, na druženju porodice i prijatelja. Sve započinje idilično, a onda se fasade ruše neverovatnom brzinom i izlaze na površinu svi oni skriveni slojevi, međusobna zameranja i istine koje su predugo prećutkivane.

Originalnog naslova „Prenom“ ova komedija je o frustriranom današnjem građanskom sloju te je s velikim uspehom odigrana u više od 45 zemalja širom sveta, zahvaljujući iskričavom dijalogu, te detaljno oslikanim, verodostojnim i neodoljivim likovima sa kojima se lako možemo poistovetiti. Centralne teme su suparništvo između braće i sestara, zatim bračna ogorčenost, položaj žene unutar porodice, nejednaka podela odgovornosti i brige o zajedničkoj deci, kao i snažnoj netrpeljivosti koja se razvija kao prirodna posledica svih navedenih nejednakosti.

Po motivima novele Fjodora Mihajloviča Dostojevskog
monodrama Sare Simović

KROTKA

Pozorište Promena, Novi Sad

predstava traje oko 60 minuta

Monodrama „Krotka“ je autorski projekat i master rad glumice Sare Simović pod mentorstvom i u klasi profesora Borisa Liješevića.

režija: **Sara Simović**

dramaturg: **Mina Petrić**

dizajn svetla: **Marija Mladenović**

producent: **Magdalena Nešić**

igra:

Sara Simović

Reč dramaturga

Novela „Krotka“ F. M. Dostojevskog govori o devojci koja se bacila kroz prozor sa ikonom u naručju. Novela je inspirisana istinitim događajem o kojem je Dostojevski čitao u novinama, o čemu svedoči zapis iz piščevoeg dnevnika. Krotku odlikuje pripovedanje u prvom licu iz ugla njenog muža i nasilnika, dok je sama naslovna junakinja gotovo nema prilika. Dostojevski prikazuje mehanizam psihičkog nasilja zbog kog se novela tragično završava, dok ostavlja pripovedača zapitanim nad samoubistvom supruge.

Nadograđujući ovaj narativni palimpsest istina-novinska vest-proza-predstava, monodrama „Krotka“ daje glas fiktivnoj junakinji, daje joj ime i prostor da ispriča sopstvenu priču odgovarajući na pitanje savremenika, čitalaca pomenute vesti, na pitanje pripovedača novele i na pitanje koje je i Dostojevski sebi postavio – zašto je Krotka skočila u smrt uprkos verovanju da je samoubistvo najveći greh? Daleko od sumorne teološke rasprave,

Krotka sa sobom donosi pesmu, naivnost, duhovitost i neporecivu žudnju za životom koja se ugasi tek onda kad umre i svaka mogućnost da se speva sopstvena pesma. Siroče koje u Bogorodici nasleđenoj od porodice vidi i svoju majku, jedino utešno prisustvo, radije bira smrt nego život slomljenog duha.

Predstava „Krotka“ prikazuje posledice psihičkog nasilja, ali i žrtvu koja nije nema, pasivna ličnost koja „trpi“, već upravo „najneverovatniji samoubica“ pokazujući da nasilje može da se desi zaista svakom.

Mina Petrić

Po motivima romana „Omladina bez Boga“ Edena fon Horvata
Tijana Grumić

AKO PČELE NESTANU SA LICA ZEMLJE

Malo pozorište „Duško Radović“, Beograd

predstava traje oko 90 minuta

režija: Anja Suša

dramaturgija: Tijana Grumić

scenografija: Marija Mitrić

kostimografija: Maja Mirković

kompozitor i dizajn zvuka: Adde Huumonon

scenski pokret: Damjan Kecojević

asistent reditelja: Janko Kovačević

asistent kostimografa: Ivana Pražić

asistent scenografa: Sonja Borojević

igraju:

Miloš Timotijević

Jelena Ilić

Nedim Nezirović

Mladen Lero

Filip Stankovski

Nevena Kočović

Anja Jovanović

Pavle Veselinović

Mila Protić

ZAJEDNIČKO TRAGANJE ZA SMISLOM

Kada sam, pre malo više od godinu dana, dobila poziv da radim na ovoj predstavi, okolnosti u kojima smo živeli i radili bile su drugačije od onih u kojima se nalazimo danas. Čitajući roman „Omladina bez boga“ Edena fon Horvata tada, pre godinu dana, bila sam oduševljena svežinom i savremenošću jezika Edena fon Horvata (i dalje sam), a istovremeno užasnuta time da, skoro 90 godina od nastanka romana, živimo u svetu koji se vrlo malo promenio od onog koji pisac tako vešto opisuje i u kome omladina „raste po strani od istine i pravde u nekoj jezivoj hladnoći“. Bilo mi je zastrašujuće da čitam knjigu u kojoj četrnaestogodišnji dečak ubije svog školskog druga, a još strašnije što to nije samo fikcija, već stvarnost u kojoj živimo. I to ne neka udaljena stvarnost, koju gledamo preko ekrana i koja se dešava nekom drugom, nego naša, koja se odvija pred našim očima. Razgovarajući o tome kako želimo da predstava izgleda, Anja i ja smo tražile paralele između tih stvarnosti, udaljenih jedna od druge skoro ceo vek, a opet tako bliskih, ali onda se, usred tog procesa, naša stvarnost odjednom promenila. A kada je u pokretu, stvarnost se opire tome da bude zabeležena, odbija da se oblikuje u rečenice, jer nema distance i nema jasnoće u sagledavanju celine, već samo osećaj da će sve napisano biti zastarelo već sutra. Pa ipak, možda u tome i jeste poenta — prihvatiti neizvesnost, ne samo u pisanju, nego i u životu, i nastaviti da stvaraš i beležiš stvarnost bez obzira na nesigurnost u to šta se dešava oko tebe. Zahvalna sam Anji što me je, u procesu pisanja koji mi je bio možda najteži do sada, ohrabрила da uđem u dijalog sa briljantnom knjigom Edena fon Horvata i napišem tekst koji nije samo puka drama-

tizacija njegovog romana, već pokušaj odgovora na sve što se dešava oko nas. Zahvalna sam i svima drugima koji su učestvovali u stvaranju ove predstave i svojom maštom, iskrenošću, strpljenjem, radoznalošću, humorom i spremnošću da se upuste u to polje neizvesnosti i podele svoja razmišljanja, dileme i osećanja sa mnom, uticali na to da se tekst menja i razvija tokom procesa i na kraju oživi na način koji nisam mogla ni da zamislim, odnosno da ova predstava ne bude samo moje, već zajedničko traganje za smislom.

Tijana Grumić

Teodora Marković **IVICA I MARICA**
Pozorište mladih, Novi Sad

lutkarska predstava za decu 5+
predstava traje oko 60 minuta

režija: **Slobodan Ninković**
total dizajn: **Milica Grbić Komazec**
kompozitor: **Petar Bursać**
dizajner svetla: **Ratko Jerković**

igraju:
Ivica **Aleksa Ilić**
Marica **Slavica Vučetić**
Majka i Veštica **Neda Danilović**
Otac i Crni Gavran **Saša Latinović**

Reč reditelja

Brat i sestra, Ivica i Marica, na početku su kao dan i noć. Ivica je stariji, tvrdoglaviji i pomalo nadmen, misli da zna više nego što zaista zna. Marica je mlađa, opreznija je, emotivna i često umorna od bratove oholosti. Razlika u godinama i karakterima stvara razmirice, a njihovo nerazumevanje često dovodi do sukoba. Međutim, šuma i događaji koji ih u njoj čekaju, učiniće da shvate koliko su jedno drugom važni. Iz te šume neće izaći ista deca koja su u nju zakoračila. Izaći će brat i sestra koji su naučili da njihova snaga dolazi iz povezanosti. U našoj predstavi šuma ima poseban značaj. Ona je simbol tajanstvenog, nesigurnog i ponekad strašnog puta koji svi moramo da pređemo kada odrastamo. S druge strane, tu su deca, koja vole da se plaše u pričama, jer kroz igru i maštu uče kako da se nose sa svojim strahovima. Šuma je upravo poligon za te male, ali važne bitke. U njoj se kriju nepoznati zvukovi, senke koje pomeraju maštu i tišina koja ponekad govori više od reči. Nasuprot šumi, stoji kuća od slatkiša, primamljiva, svetla, mirišljava. Ona simbolizuje sve ono što na prvi pogled

izgleda kao savršeno, a u sebi krije opasnu zamku. Veštica koja u njoj živi nije samo „negativac“, već je personifikacija iluzije i obmane, iskušenja pred kojima lako zaboravimo ono što znamo da je ispravno. U predstavi se pojavljuje i Crni gavran, misteriozan i zlokoban prilikom prvog susreta, ali zapravo saveznik. Gavran će decu naučiti važnoj životnoj lekciji – da pomoć ponekad stiže s najneočekovanijeg izvora... Originalna verzija bajke „Ivica i Marica“ nosi mračnu i zastrašujuću atmosferu, koje nisam hteo u potpunosti da se odreknem. Zato sam kao žanr odabrao da to bude mini horor-komedija za decu. Ona podrazumeva i mračnu stranu priče: napetost, neizvesnost i strah, ali i svetlu stranu: humor, igru i trenutke nežnosti. Želja mi je da publika oseti kako se strah i smeh mogu dopunjavati, kako jedno pojačava drugo i kako kroz taj kontrast nastaju trenuci koje pamtimo. Zato predstava „Ivica i Marica“ neće biti samo putovanje kroz šumu, već i putovanje kroz sopstvene unutrašnje prostore, kroz naše strahove, nade i želje.

Slobodan Ninković

Promocija zbirke poezije Duška Sekulića **LOKVE I NEBO**

Novi Sekulićev rukopis snažne piktoralnosti donosi četrdeset jednu lirsku crticu u okviru koje pesnički glas meandrira od verističke slike do vergilijevskih detalja u drugom ciklusu. Sekulić svaku pesmu započinje upečatljivom slikom i nadograđuje je ka višim, poetskim, registrima. Minuciozno uklopljeni pejzaži koji su često polazište, pa i središnja tačka pesme, donose gotovo meditativno raspoloženje čitanja ove poezije. Neretki momenti izlaska ka verističkim postupcima, portretisanju ličnosti, ali i širim razmatranjima uz snažne poente kao što to često biva slučaj u klasičnoj muzici, dobijaju svoje značajno mesto unutar kompozicije ove zbirke. Duško Sekulić ide svetom i, okom savremenog mudraca, prepoznaje slike o kojima govori s merom vodeći računa o svim elementima pesme, pa čak i onim izvan nje same.

Amar Ličina, pesnik

Duško P. Sekulić
LOKVE I NEBO

 BESANI

Oskar Vajld **SLIKA DORIJANA GREJA**
Jugoslovensko dramsko pozorište, Beograd

u prevodu **Nataše Radulović**
predstava traje oko 90 minuta

dramatizacija i režija: **Nataša Radulović**
scenografija: **Jasmina Holbus**
kostimografija: **Biljana Grgur**
kompozitor: **Ana Krstajić**
scenski pokret: **Marta Bjelica**
scenski govor: **Ljiljana Mrkić Popović**
dizajn svetla: **Jovan Stankić**
dizajn zvuka: **Kosta Petrović**
asistent scenografa: **Ivana Krnjić**
asistent kostimografa: **Mina Cvetinović**

igraju:

Dorijan Grej **Joakim Tasić**
Lord Henri Voton **Srđan Timarov**
Bazil Holvard **Stefan Jevtović**
Sibila Vejn **Jana Nenadović**
Horistkinja, Ledi Narboro **Vesna Čipčić**
Horista, Adrijan Singlton **Teodor Vinčić**
muzičari: **Miljana Popović Materini**, violina,
Mina Gligorić, sopran

Reč reditelja

Vajldovi likovi su lepi spolja, ali ta lepa spoljašnjost često je u suprotnosti sa pomračenjem duše, koja pati i truli od hedonističkog životnog opredeljenja. Što se više čovek prepušta svojim čulima, njegova duša sve više strada i upravo ta protivteža našla je svoje uprizorenje u liku Dorijana Greja, simbola opsesije večnom mladošću

i lepotom. Dorijan Grej predstavlja oličjenje antičkog ideala lepote i mladosti. Zamišljen kao moderni Adonis ili Apolon, on slavi harmoniju i savršenstvo. On je sam po sebi umetničko delo, živa skulptura, ali se, za razliku od antičkih bogova, Dorijan opire ovom idealu, jer je u grčkoj kulturi postojala ideja da su lepota (kalos) i dobrotu (agathos) nerazdvojne. Kod Dorijana dolazi do raspada te veze, on spolja ostaje lep, ali iznutra postaje iskvaren. Moderni čovek izopačuje antički ideal u svom strahu od sopstvene prolaznosti, koji ga prožima i parališe, koji ga goni da čini sve, samo da ostane još trenutak duže u svojoj mladosti, jer „mladost je jedino što vredi imati“. Strah od starenja, koje kosi sve pred sobom, pa i lepotu, glavni je pogon svim likovima, jer gubitak mladosti i lepote znači gubitak sebe, prolaznost.

Nataša Radulović

SUBOTA, 13. JUN • 19.00 • VELIKA SCENA

Autorski projekat **OVO NIJE PREDSTAVA**

Neformalna grupa „Šabačko pozorište o koncu“

predstava traje oko 45 minuta

igraju:

Aneta Tomašević
 Slađana Pajčić
 Aleksandra Ristić
 Kosta Pavlović
 Vladimir Milojević
 Deana Kostić
 Sonja Milojević
 Jelena Ivetić
 Danijela Dragojević
 Mirjana Neziri
 Strahinja Barović
 Miloš Vojnović

Projekat je neformalne grupe „Šabačko pozorište o koncu“ nastale kao vid protesta protiv katastrofalnih odluka uprave Šabačkog pozorišta od februara 2024. godine kada je „preko noći“ i bez prvobitnog upozorenja dotadašnja organizatorica programa Jelena Ivetić proglašena tehnološkim viškom, a sve kao vid zastrašivanja kolektiva koji je otvoreno osudio nasilje prema studentima i kolegama.

Od tog trenutka, kompletan glumački ansambl ali i deo tehnike zahteva smenu direktorke, poništenje sistematizacije i vraćanje kolegice na posao ali se susreće sa pretnjama i pritiscima da se od tih zahteva odustane.

Katastrofalna repertoarska ali i kadrovska politika, dovela je do toga da glumci gotovo godinu dana nisu boravili na svojoj matičnoj sceni, te su kroz projekat OVO NIJE PREDSTAVA prikazali sve što se dešava već godinu i po dana, u pozorištu koje je ne tako davno bilo jedno od najboljih u zemlji.

NASTUP DUDE BURŽUJKE

Avangardni primerak izvangradnog artizma. Autorska promišljanja Dude Buržujke na Pozorišnom maratonu.

© Marko Petkovic Visual

SUBOTA, 13. JUN • 22.00 • KABARE

Ken Ludvig **TENOR NA ZAJAM**

Narodno pozorište Sombor

Jubilarno sedamdeseto i poslednje izvođenje predstave

predstava traje oko 80 minuta

režija, prevod i izbor muzike: **Olja Đorđević**

scenografija: **Diana Radosavljević Milović**

kostimografija: **Biljana Grgur**

korepetitor: **Agota Vitkai Kučera**

igraju:

Sonders **David Tasić Daf**

Tito Mereli **Ninoslav Đorđević**

Maks **Aleksandar Ristoski/Marko Marković**

Maria **Milijana Makević Mirkov/Olgica Nestorović**

Džulija **Biljana Keskenović**

Dajana **Vanja Nenadić/Dragana Šuša/Lea Jevtić**

Megi **Danica Grubački**

Sobar **Nemanja Bakić**

inspicijenti: **Zoran Vučković, Sanja Marjanović**

Reč reditelja

Komedija čini da ljudi bar na neko vreme u potpunosti zaborave na svakodnevne probleme. Komedija ujedinjuje grupu, možda nespojivih, ljudi u jednoj od najplemenitijih emocija – radosti. Komedija pruža publici osećaj da su sa glumcima na istom mestu, a njen smeh i odobravanje vodi i diktira dalji ritam predstave. Komedija pruža glumcima osećaj ispunjenosti i uživanja u nesebičnom davanju sebe. Komedija, bolje od bilo koje reklame, dovodi publiku u pozorište.

Ken Ludvig, majstor komedije, napisao je ovaj klasični vodvilj sa neizbežnom gomilom vrata i zapletom koji uključuje zamenu identiteta. Međutim, on je uspeo da u ovom svom, najizvođenijem, komadu učini i više od toga. Uspeo je da napiše toplu ljudsku priču o prijateljstvu koje se može roditi i u najneobičnijim okolnostima. Priču o potrebi da se postigne više, da se prevaziđu sopstvene granice. Priču o tome da su lekcije i učitelji svuda oko nas, samo ih moramo prepoznati. Priču o tome da se i najluđi snovi ostvaruju, ako samo dovoljno jako verujemo u njih.

Ovu opersku bajku o velikim i malim herojima, smeštenu u operski milje, posvećujem spomeni na velikog muzičara, čika Zokija Rakovića, koji nije uspeo da pogleda nijednu moju predstavu, ali sigurna sam da sada, negde odozgo, gleda.

Olja Đorđević

Nagrade

Na 48. festivalu „Dani komedije“ u Jagodini (2019)

- Nagrada „Miodrag Petrović Čkalja“ dodeljena je za najsmješnjiju predstavu po oceni publike, sa ocenom 4,84 - Predstava je nagrađena statuetom „Jovanča Micić“ medijskog pokrovitelja lista Politika
- Nagrada za najbolju mladu glumicu pripala je Danici Grubački za ulogu Megi
- Nagrada za najboljeg mladog glumca pripala je Aleksandru Ristoskom za ulogu Maksa
- Nagrada za scenografiju dodeljena je Diani Radosavljević Milović

Na XII Pozorišnim svečanostima „Festival pobednika festivala“, Centar za kulturu i obrazovanje Rakovica (2019)

- Nagradu za najbolju predstavu festivala
- Nagrada za najboljeg glumca pripala je Aleksandru Ristoskom za ulogu Maksa

sreda, 10. jun

11.00 Velika scena

Po motivima bajke Hansa Kristijana Andersena u adaptaciji i po tekstu Nataše Ilić

RUŽNO PAČE režija: Zoran Lozančić

Kruševačko pozorište • lutkarska predstava za decu 4+

17.00 Baletska sala i Studio 99

Slavimir Stojanović Futro

JEDNOSTAVNO KOMPLIKOVANI PLAKATI ZA NARODNO POZORIŠTE SOMBOR

izložba i predavanje

19.00 Velika scena

Prema drami „Kosovski mit“ Svetlane Slapšak **MATI**

adaptacija i režija: Marko Torlaković

Kruševačko pozorište

četvrtak, 11. jun

18.30 Velika scena

SVEČANO OTVARANJE 34. POZORIŠNOG MARATONA

MOJE POZORIŠTE autorski projekat Borisa Liješevića

Atelje 212, Beograd

21.00 Studio 99

KABARE PIKOLO GRANDE – UTOPIJA režija: Andraš Urban

scensko-muzički podsetnik za bolji život

Novosadsko pozorište • Újvidéki Színház, Novi Sad

23.00 Velika scena

Miodrag Karadžić i Živko Nikolić **ĐEKNA** adaptacija i režija: Mirko Radonjić

Kraljevsko pozorište „Zetski dom“, Cetinje, Crna Gora

petak, 12. jun

11.00 Velika scena

Jelena Kovačić **MALA FRIDA** režija: Đurđa Tešić

Malo pozorište „Duško Radović“, Beograd • predstava za decu 6+

17.00 Probna sala i slikarnica

BAROKNI POZORIŠNI PRINCIPI U SAVREMENOM SCENSKOM DIZAJNU

majstorska radionica • autorka i voditeljka majstorske radionice: dr um. Daniela Dimitrovska,

vanredni profesor Fakulteta tehničkih nauka, Univerzitet u Novom Sadu

19.00 Velika scena

Matje Delaporte i Aleksandr de la Patelijer **SVE ZBOG JEDNOG IMENA** režija: Saša Broz
Kazalište Kerempuh, Zagreb, Hrvatska

21.00 Studio 99

KROTKA monodrama Sare Simović
Pozorište Promena, Novi Sad

23.00 Velika scena

Tijana Grumić **AKO PČELE NESTANU SA LICA ZEMLJE** režija: Anja Suša
Malo pozorište „Duško Radović“, Beograd

subota, 13. jun

11.00 Velika scena

Teodora Marković **IVICA I MARICA** režija: Slobodan Ninković
Pozorište mladih, Novi Sad • lutkarska predstava za decu 5+

18.00 Studio 99

Promocija zbirke poezije **LOKVE I NEBO** Duška Sekulića

19.00 Velika scena

Oskar Vajld **SLIKA DORIJANA GREJA** dramatisacija i režija: Nataša Radulović
Jugoslovensko dramsko pozorište, Beograd

21.00 Studio 99

OVO NIJE PREDSTAVA

Autorski projekat neformalne grupe „Šabačko pozorište o koncu“

22.00 Kabare

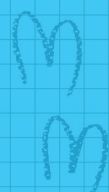
NASTUP DUDE BURŽUJKE

00.00 Velika scena

Ken Ludvig **TENOR NA ZAJAM** režija: Olja Đorđević • jubilarno sedamdeseto
i poslednje izvođenje predstave • Narodno pozorište Sombor

**SVEČANO ZATVARANJE 34. POZORIŠNOG MARATONA
CVETNI UDAR
DODELA NAGRADA**

ORGANIZATOR ZADRŽAVA PRAVO PROMENE PROGRAMA

NARODNO POZORIŠTE SOMBOR
PROGRAM 34. POZORIŠNOG MARATONA
BOLJI ŽIVOT

izdavač: Narodno pozorište Sombor • za izdavača: Bojana Kovačević, direktor •
urednik programske knjižice: Tijana Markovinović • organizatori: Vesna Vranješ i Vladimir Broćilović • marketing:
Vanja Smiljić • tehničko vođstvo: Ivan Nikolovski • grafičko rešenje naslovne strane: Slavimir Stojanović Futro •
grafičko oblikovanje programske knjižice: Dejan Podlipec
sezona 2025/2026.

NARODNO POZORIŠTE SOMBOR
Trg Koste Trifkovića 2
25000 Sombor, Srbija
informacije i prodaja ulaznica: 025/436373 i 062/248020
www.npozoristeso.co.rs